

Wersja zanonimizowana

C-303/20 - 1

Sprawa C-303/20

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Data wpływu:

8 lipca 2020 r.

Oznaczenie sądu krajowego:

Sąd Rejonowy w Opatowie (Polska)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

27 września 2019 r.

Strona skarżąca:

Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg) S.A.

Strona pozwana:

KM

[OMISSIS]

POSTANOWIENIE

Opatów, 27 września 2019 r.

Sąd Rejonowy w Opatowie I Wydział Cywilny w składzie:

[OMISSIS]

po rozpoznaniu 27 września 2019 r. w Opatowie

na rozprawie

sprawy z powództwa Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg) S.A.

w Luksemburgu

PL

przeciwko KM

o zapłatę

postanawia:

zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Luksemburgu z następującym pytaniem prawnym:

- I. czy sankcja odpowiedzialności za wykroczenie przewidziana w art. 138c §1 polskiego Kodeksu wykroczeń za niedopełnienie obowiązku oceny zdolności kredytowej konsumenta przewidzianego w art. 8 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG stanowi właściwą i wystarczającą realizację wymogu ustanowienia w prawie krajowym skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji za naruszenie przez kredytodawcę obowiązku oceny zdolności kredytowej konsumenta nałożonego na państwo członkowskie w art. 23 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG?
- II. zawiesić postępowanie w sprawie. (art. 177 § 1 pkt 3¹ k.p.c.) **[OR.2]**

UZASADNIENIE

postanowienia z 27 września 2019 r.

- I. Przepisy prawa krajowego.
 - a) **art. 9 ustawy z 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (t.j. Dz.U.2019.1083)**
 1. Kredytodawca przed zawarciem umowy o kredyt konsumencki jest zobowiązany do dokonania oceny zdolności kredytowej konsumenta.
 2. Ocena zdolności kredytowej dokonywana jest na podstawie informacji uzyskanych od konsumenta lub na podstawie informacji pozyskanych z odpowiednich baz danych lub zbiorów danych kredytodawcy.
 3. Konsument jest zobowiązany do przedstawienia, na żądanie kredytodawcy, dokumentów i informacji niezbędnych do dokonania oceny zdolności kredytowej.
 4. Jeżeli kredytodawcą jest bank, albo inna instytucja ustawowo upoważniona do udzielania kredytów ocena zdolności kredytowej dokonywana jest zgodnie z art. 70 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe oraz innymi regulacjami obowiązującymi te podmioty, z uwzględnieniem ust. 1-3.

b) art. 138c § 1a i §4 kodeksu wykroczeń

§ 1a. Tej samej karze (karze grzywny) podlega, kto zawierając z konsumentem umowę o kredyt konsumencki nie dopełnia obowiązku oceny zdolności kredytowej. [OR.3]

§ 4. Jeżeli przedsiębiorcą jest podmiot niebędący osobą fizyczną, odpowiedzialność przewidzianą w przepisach § 1-3 ponosi osoba kierująca przedsiębiorstwem lub osoba upoważniona do zawierania umów z konsumentami.

c) art. 24. kodeksu wykroczeń

§ 1. Grzywnę wymierza się w wysokości od 20 do 5000 złotych, chyba że ustawa stanowi inaczej.

§ 2. Jeżeli za wykroczenie popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wymierzono karę aresztu, orzeka się obok tej kary również grzywnę, chyba że orzeczenie grzywny nie byłoby celowe.

§ 3. Wymierzając grzywnę, bierze się pod uwagę dochody sprawcy, jego warunki osobiste i rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe.

d) art. 45 kodeksu wykroczeń

§ 1. Karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok; jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od zakończenia tego okresu.

II. Ustalenia faktyczne i okoliczności sprawy.

Pożyczkodawca Aasa Polska S.A. w Warszawie oraz pozwana KM, 23 maja 2018 r. zawarli umowę pożyczki (kredytu konsumenckiego) o numerze 40725167. Całkowita kwota pożyczki została ustalona na 5000,00 zł natomiast całkowita kwota do zapłaty na 8626,58 zł. Całkowita kwota do zapłaty obejmowała następujące należności: 5000,00 zł - kapitału pożyczki, 536,58 zł - odsetek kapitałowych za cały okres obowiązywania umowy, 2490,00 zł - opłaty [OR.4] przygotowawczej oraz 600 zł - opłaty administracyjnej. Pożyczka miała zostać spłacona w 24 ratach w wysokości po 408,00 zł w okresie od 22 czerwca 2018 r. do 22 maja 2020 r.

Pozwana na datę zawarcia przedmiotowej umowy była obciążona zobowiązaniami wynikającymi z 23 umów pożyczek i kredytów. Suma należności z tych wszystkich umów wynosiła 261 850,00 zł zaś łączna wysokość miesięcznych rat wynikających z tych zobowiązań zamykała się w kwocie 8198,00 zł. Na dzień 24 czerwca 2019 r. łączna wysokość zobowiązań pozwanej wynosi 163 500,00 zł.

Małżonek pozwanej (AB) na datę zawarcia przedmiotowej umowy był obciążony zobowiązaniami wynikające z 24 umów pożyczek i kredytów. Suma należności z

tych wszystkich umów wynosiła 457 830,00 zł zaś łączna wysokość miesięcznych rat wynikających z tych zobowiązań zamykała się w kwocie 9974,35 zł.

Pozwana w dacie zawarcia przedmiotowej umowy była zatrudniona na podstawie umowy o pracę z wynagrodzeniem w wysokości 2 300,00 zł netto. Mąż pozwanej nie pracował i nie osiągał dochodów z powodu choroby.

Przedmiotowa umowa została zawarta przy udziale pośrednika kredytowego. Pożyczkodawca przed zawarciem umowy nie czynił ustaleń odnośnie sytuacji majątkowej pozwanej i wysokości jej zobowiązań. W toku rozmowy poprzedzającej zawarcie umowy pożyczki, nie padły żadne pytania dotyczące sytuacji majątkowej pozwanej tudzież jej małżonka; w szczególności wysokości ich dochodów i wysokości zobowiązań.

Wierzytelność wynikająca z przedmiotowej umowy pożyczki została zbyta na rzecz Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg) S.A. z siedzibą w Luksemburgu.

Następca prawny pożyczkodawcy w pozwie przeciwko KM wniesionym do Sądu Rejonowego w Opatowie, 4 kwietnia 2019 r. wniósł [OR.5] o zasądzenie, 7 139,76 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Pozwana KM w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości.

Zarządzeniem z 14 czerwca 2019 r. pełnomocnik powoda został zobowiązany do udzielenia informacji o działaniach podjętych przez pożyczkodawcę w celu oceny zdolności kredytowej pozwanej i nadesłania dokumentów uzyskanych przy weryfikacji zdolności kredytowej pozwanej. Przedmiotowe zobowiązanie nie zostało wykonane, albowiem pełnomocnik powoda dotychczas nie udzielił żadnych informacji i nie nadesłał żadnych dokumentów.

III. Uzasadnienie pytania prejudycjalnego.

Zgodnie z art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG państwa członkowskie zapewniają przeprowadzanie przez kredytodawcę przed zawarciem umowy o kredyt oceny zdolności kredytowej konsumenta na podstawie wystarczających informacji przekazanych mu, w stosownych przypadkach, przez konsumenta oraz, w razie konieczności, na podstawie informacji uzyskanych z odpowiedniej bazy danych. Państwa członkowskie, których ustawodawstwo wymaga od kredytodawców dokonania oceny zdolności kredytowej konsumenta na podstawie informacji z danej bazy danych, mogą zachować ten wymóg. Z kolei art. 23 dyrektywy stanowi, że państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą i podejmują wszelkie niezbędne działania w celu [OR.6] zapewnienia stosowania tych sankcji. Przewidziane sankcje muszą być

skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Zgodnie natomiast z motywem 47 dyrektywy państwa członkowskie powinny ustanowić przepisy dotyczące sankcji stosowanych w przypadku naruszenia przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą i zapewnić ich wdrożenie. Wybór sankcji pozostaje w gestii państw członkowskich, lecz przewidziane sankcje powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

Zgodnie z art. 9 ustawy z 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (t.j. Dz.U.2019.1083) kredytodawca przed zawarciem umowy o kredyt konsumencki jest zobowiązany do dokonania oceny zdolności kredytowej konsumenta (§1). Ocena zdolności kredytowej dokonywana jest na podstawie informacji uzyskanych od konsumenta lub na podstawie informacji pozyskanych z odpowiednich baz danych lub zbiorów danych kredytodawcy. (§2) Konsument jest zobowiązany do przedstawienia, na żądanie kredytodawcy, dokumentów i informacji niezbędnych do dokonania oceny zdolności kredytowej. (§3). Jeżeli kredytodawcą jest bank, albo inna instytucja ustawowo upoważniona do udzielania kredytów ocena zdolności kredytowej dokonywana jest zgodnie z art. 70 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe oraz innymi regulacjami obowiązującymi te podmioty, z uwzględnieniem ust. 1-3. (§4)

Naruszenie obowiązku zbadania zdolności kredytowej konsumenta w prawie polskim jest sankcjonowane w art. 138c § 1a i §4 kodeksu wykroczeń. Niedopełnienie obowiązku oceny zdolności kredytowej konsumenta stanowi wykroczenie i jest zagrożone karą grzywny w wysokości od 20 do 5000 złotych. Nadmienić przy tym należy, że sankcja odpowiedzialności za wykroczenie stanowi jedyną sankcję przewidzianą w prawie polskim za niedopełnienie obowiązku zbadania zdolności kredytowej konsumenta. Niewykonanie lub nienależyte wykonanie tego obowiązku - zgodnie z poglądami polskiej doktryny prawniczej i orzecznictwa sądów polskich - nie skutkuje nieważnością umowy i nie **[OR.7]** uzasadnia odpowiedzialności odszkodowawczej kredytodawcy ani wobec konsumenta ani wobec poręczyciela lub innych osób trzecich, które ustanawiają zabezpieczenia spłaty kredytu konsumenckiego. Negatywna ocena zdolności kredytowej konsumenta nie nakłada również na kredytodawcę obowiązku odmowy udzielenia kredytu lub pożyczki.¹

W ocenie sądu krajowego sankcja odpowiedzialności za wykroczenie przewidziana w prawie polskim nie odpowiada wymogom przewidzianym w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG.

¹ Czech Tomasz, Kredyt konsumencki. Komentarz, wyd. II, SIP Lex, wyrok SA w Warszawie z 7.05.2014 r., VI ACa 945/13, LEX nr 1469473; wyrok SO w Kielcach z 11.06.2014 r., II Ca 452/14, LEX nr 1511361; wyrok SA w Białymstoku z 6.11.2014 r., I ACa 452/14, LEX nr 1566930, uchwała SN(7) z 30.09.1996 r., III CZP 85/96, OSP 1997 nr 7-8, poz. 139

Przedmiotowa sankcja jest nieskuteczna, albowiem nie skłania kredytodawców i pożyczkodawców, zwłaszcza działających w sektorze tzw. parabanków i pożyczek-chwilówek, do dokonywania oceny zdolności kredytowej konsumenta. Dobrym tego przykładem jest przedmiotowa sprawa jak i inne sprawy o identycznym stanie faktycznym, które były rozpatrywane przez sąd krajowy. Z analizy stanów faktycznych przedmiotowej sprawy jak i szeregu innych spraw, jednoznacznie wynika, że pożyczki i kredyty są udzielane osobom bardzo zadłużonym, które nie posiadają żadnych źródeł dochodów lub osiągają niewielkie dochody zaś niejednokrotnie są już obciążone egzekucjami komorniczymi. Informacje o sprawdzeniu osoby ubiegającej się o kredyt lub pożyczkę w bazach danych przedstawiane przez pożyczkodawców lub kredytodawców z reguły są nieprawdziwe i nie odzwierciedlają rzeczywistego stanu rzeczy. W ocenie sądu krajowego niniejsza sprawa jest przykładem stosowania tego rodzaju praktyki i wniosek taki uzasadnia okoliczność, że powód do tej pory nie przedstawił informacji dotyczących oceny zdolności kredytowej pozwanej oraz **[OR.8]** informacji dotyczących pozwanej uzyskanych z baz danych; w szczególności Biura Informacji Gospodarczej InfoMonitor SA w Warszawie, Krajowego Rejestru Długów Biura Informacji Gospodarczej S.A. we Wrocławiu, Biura Informacji Kredytowej S.A. w Warszawie, Rejestru Dłużników ERIF Biura Informacji Gospodarczej S.A. w Warszawie oraz bazy danych Związku Banków Polskich. Podnieść zaś należy, że z treści formularza informacyjnego dotyczącego pożyczki zaciągniętej przez pozwaną wynika, że pożyczkodawca przed zawarciem owej umowy deklaruje sprawdzenie pozwanej w wymienionych bazach danych zaś pozwana w umowie pożyczki udzieliła pożyczkodawcy pełnomocnictwa do wystąpienia do Biur Informacji Kredytowych o udostępnienie informacji stanowiących tajemnicę bankową. W samej natomiast umowie zastrzeżono również, że udzielenie pełnomocnictwa do dokonania tych czynności warunkuje dokonanie ustawowo wymaganego zbadania zdolności kredytowej klienta i tym samym warunkuje zawarcie umowy pożyczki i udzielenie pożyczki.

W kontekście dowodów zgromadzonych przez sąd krajowy w toku przedmiotowego postępowania; w szczególności informacji o liczbie i wysokości zobowiązań pozwanej oraz jej małżonka, opisanych powyżej działań pożyczkodawcy nie można potraktować inaczej niż jako gołosłownych deklaracji, które nie mają nic wspólnego z realizacją obowiązku rzetelnego sprawdzenia zdolności kredytowej klienta. Zaznaczyć nadto należy, że pomijanie oceny zdolności kredytowej konsumenta jest traktowane jako czynnik przyciągający klienta i istotny element reklamy kredytodawcy czy pożyczkodawcy. Powszechnie spotyka się reklamy, w których wprost jest mowa o udzieleniu pożyczki lub kredytu bez uprzedniej oceny zdolności kredytowej konsumenta, która to praktyka jest wyrażona zwrotami „pożyczka bez BIK-u w 5 minut”, „pożyczki na oświadczenie”, a nawet „pożyczka z komornikiem w 15 minut”. Zasygnalizować należy, że negatywne konsekwencje stosowania tego rodzaju praktyk zostały dostrzeżone przez polskie władze i zasygnalizowane w **[OR.9]** uzasadnieniu do rządowego projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu

przeciwdziałania lichwie (druk sejmowy nr 3600).² Dodać jednak należy, że w związku z upływem VIII kadencji Sejmu obejmującej okres od 2015 do 2019 roku, przedmiotowy projekt upadł i nie jest dalej procedowany zaś przewidywalne nim zmiany ostatecznie nie zostały uchwalone.

Sankcja przewidziana w prawie polskim nie wywołuje również skutku odstrasżającego zaś dowodzi tego reklamowanie działalności gospodarczej polegającej na udzielaniu pożyczek i kredytów przez przedstawianie informacji o pomijaniu oceny zdolności kredytowej potencjalnego klienta. Należy nadto dodać, że pomijanie oceny zdolności kredytowej konsumenta lub dokonywanie nierzetelnej oceny tej zdolności stanowi realną praktykę i skutkuje udzielaniem pożyczek oraz kredytów osobom zadłużonym i osobom, które nie dają gwarancji spłaty. Stosowanie tego rodzaju praktyki - w ocenie sądu krajowego - wyklucza realizację jednego z celów dyrektywy przewidzianego w motywie 26, a mianowicie promowania odpowiedzialnych praktyk na wszystkich etapach kredytowych stosunków umownych i powstrzymania kredytodawców przed angażowaniem się w nieodpowiedzialne udzielanie pożyczek lub udzielanie kredytów bez uprzedniej oceny zdolności kredytowej. Tolerowanie tego praktyk stanowi również naruszenie obowiązku sprawowania przez państwo członkowskie odpowiedniego nadzoru w celu uniknięcia takich zachowań oraz ustalenia niezbędnych środków w celu karania kredytodawców w razie wystąpienia takich sytuacji.

W ocenie sądu krajowego, brak skutku odstrasżającego wynika ze zbytnej łagodności sankcji przewidzianej za naruszenie obowiązku zbadania zdolności kredytowej konsumenta. Naruszenie tego obowiązku stanowi wykroczenie zagrożone wyłącznie karą grzywny w wysokości od 20 do 5000 zł. Karalność wykroczenia z reguły ustaje z upływem roku od czasu jego popełnienia, a jeżeli **[OR.10]** w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od zakończenia tego okresu. Odpowiedzialności za wykroczenie podlega tylko osoba fizyczna; tego rodzaju odpowiedzialność nie dotyczy natomiast osób prawnych tudzież jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej. Ma to zaś istotne znaczenie, albowiem gro podmiotów trudniących się udzielaniem pożyczek i kredytów na rynku polskim działa w formie osoby prawnej. Sankcja odpowiedzialności za wykroczenie nie dotyczy kredytodawcy czy pożyczkodawcy jako osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej, lecz wyłącznie osoby fizycznej, która sama działa jako kredytodawca lub pożyczkodawca albo osoby kierującej przedsiębiorstwem bądź osoby upoważnionej do zawierania umów z konsumentami. Kredytodawca lub pożyczkodawca będący osobą prawną faktycznie nie ponosi żadnej odpowiedzialności za brak realizacji obowiązku sprawdzenia zdolności kredytowej konsumenta przed zawarciem umowy. Zaniechanie realizacji tego obowiązku nie ma żadnego wpływu na ważność zawartej umowy i nie pozbawia kredytodawcy korzyści wynikających z tej umowy; w szczególności zaś prawa do

² <http://www.sejnn.gov.pl/sejm8.nsf/druk.xsp?nr=3600>

odsetek czy prowizji. Nagminne pomijanie obowiązku oceny zdolności kredytowej konsumenta - w ocenie sądu krajowego - dowodzi, że sankcje przewidziane w prawie polskim nie działają odstraszająco i nie zniechęcają kredytodawców lub pożyczkodawców do angażowania się w nieodpowiedzialne udzielanie pożyczek i kredytów. Pożyczkodawca lub kredytodawca, który udzielił kredytu lub pożyczki z naruszeniem obowiązku dokonania oceny zdolności kredytowej konsumenta nie traci żadnych korzyści wynikających z zawartej umowy pożyczki czy kredytu. Sankcja odpowiedzialności za wykroczenie dotyczy tylko osoby fizycznej i ani pośrednio ani bezpośrednio nie oddziałuje na samego kredytodawcę czy pożyczkodawcę.

W ocenie sądu krajowego sankcja odpowiedzialności za wykroczenie nie odznacza się również cechą proporcjonalności odpowiednią do wagi naruszenia obowiązku dokonania oceny zdolności kredytowej konsumenta. Podnieść tutaj [OR.11] należy, że przedkontraktowy obowiązek kredytodawcy przeprowadzenia oceny zdolności kredytowej kredytobiorcy ma na celu ochronę konsumentów przed ryzykami nadmiernego zadłużenia i niewypłacalności i przyczynia się do realizacji celu dyrektywy 2008/48 polegającego na ustanowieniu pełnej i bezwzględnie wiążącej harmonizacji - w dziedzinie kredytu konsumenckiego - w wielu kluczowych obszarach, uznanej za niezbędną do zapewnienia wszystkim konsumentom w Unii wysokiego i równoważnego poziomu ochrony ich interesów i ułatwienia powstawania dobrze funkcjonującego wewnętrznego rynku kredytów konsumenckich. Obowiązek dokonania oceny zdolności kredytowej konsumenta ma zapewniać skuteczną ochronę konsumentów przed nieodpowiedzialnym udzielaniem kredytów przekraczających ich możliwości finansowe i mogących skutkować ich niewypłacalnością.³

W świetle powyższego - w ocenie sądu krajowego - obowiązek dokonania oceny zdolności kredytowej konsumenta ma niezmiernie istotne znaczenie dla realizacji celów dyrektywy i nie można go traktować jako nieistotnego czy wręcz zbędnego obciążenia. Również i działania nakierowane na ocenę zdolności kredytowej konsumenta podejmowane przez kredytodawców lub pożyczkodawców nie mogą mieć charakteru pozornego, lecz muszą być realne i odpowiednie do wywiązania się z tego obowiązku. Brak odpowiedniej sankcji za naruszenie obowiązku dokonania oceny zdolności kredytowej konsumenta sprzyja niekontrolowanemu zadłużaniu i skutkuje wpadnięciem w spiralę zadłużenia. Taka sytuacja ma miejsce w przypadku pozwanej, albowiem wysokość jej zadłużenia jest znaczna zaś do powstania takiego stanu zadłużenia w istotnym stopniu przyczyniło się uchybienie przez pożyczkodawcę obowiązkowi sprawdzenia zdolności kredytowej konsumentki. Brak odpowiedniej sankcji nie skłania również kredytodawców do zmiany praktyk w kierunku rygorystycznego przestrzegania obowiązków nałożonych na nich dyrektywą 2008/48 i ustawą [OR.12] implementującą ją do krajowego porządku prawnego państw członkowskich. Wpływa to zaś negatywnie na realizację jednego z celów dyrektywy, a

³ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 27 marca 2014 r. C-565/12

mianowicie zapewnienia skutecznej ochrony konsumentów przed nieodpowiedzialnym udzielaniem kredytów przekraczających ich możliwości finansowe i mogących skutkować ich niewypłacalnością.

W ocenie sądu krajowego wystąpienie z niniejszym pytaniem prejudycjalnym jest niezbędne do wyjaśnienia opisanych powyżej wątpliwości i konieczne do wydania prawidłowego rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie. Treść odpowiedzi na to pytanie będzie miała bezpośrednie znaczenie dla oceny skutków niedopełnienia obowiązku oceny zdolności kredytowej konsumenta a nadto będzie stanowiła punkt odniesienia zarówno w tej sprawie jak i w innych sprawach o identycznym lub zbliżonym stanie faktycznym i prawnym. Udzielenie odpowiedzi jest konieczne ze względu na brak wypowiedzi Trybunału odnoszących się bezpośrednio do kwestii określonych w pytaniu i przedstawioną powyżej praktykę pomijania obowiązku dokonania oceny zdolności kredytowej konsumenta, który to stan - w ocenie sądu krajowego - negatywnie wpływa na realizację celów dyrektywy i istotnie osłabia skuteczność regulacji prawa wspólnotowego.

W tym zaś stanie rzeczy i mając na względzie powyższe Sąd orzekł jak w pkt I sentencji postanowienia.

[OMISSIS] **[OR.13]** [zawieszenie postępowania]

[OMISSIS] [procedura krajowa]